Dosarul nr. 1-19/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 iunie 2026 **orașul Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Viorel Botnaraș,
Grefieri – Valeria Petic și Sabina Mereacre,
cu participarea:
Procurorului – Levco Vladimir,
Avocatului – Tăut Ion,
a judecat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Balan Sergiu Andrei**, născut la **, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, ap. *****, cu studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, divorțat, având la întreținere un copil minor, fără antecedente penale,*

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal.

Termenul judecării cauzei:
- 17.01.2025 – 02.06.2026 – judecător Viorel Botnaraș.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul Levco Vladimir, în ședința de judecată, a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului Balan Sergiu în baza art. 264[1] alin. (3) din Codul penal și stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de *****00 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, remiterea permisului de conducere la Agenția Servicii Publice, iar corpul delict – mijlocul de transport – să fie lăsat în folosința lui Balan Sergiu.

Avocatul Tăut Ion și inculpatul Balan Sergiu, în ședința de judecată, au pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare, invocând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului.

Asupra mijloacelor de probă administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată

c o n s t a t ă :

1. Inculpatul Balan Sergiu, la data de 12 decembrie 2024, aproximativ la ora 23:40, deținând permis de conducere nr. 035403851, eliberat la 24.03.2003, pentru categoria „B”, a condus automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare GXM-779 pe strada Valeriu Cupcea din orașul Ialoveni, fiind stopat de către inspectorii INSP Ialoveni-Hîncești ai MAI, Postolachi Vasile și Sîrbu Gheorghe, care au avut suspiciuni că acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică, iar la cerința legală a colaboratorilor de poliție inculpatul a refuzat să fie supus testării alcoolscopice, examenului medical pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii acesteia, precum și recoltării probelor biologice, deși a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, ignorând astfel prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical cu recoltarea probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri, altor substanțe psihotrope ori medicamentelor cu efecte similare.

2. În ședința de judecată, inculpatul Balan Sergiu a declarat că, la data de 12.12.2024, în jurul orei 12:00, se deplasa cu automobilul de serviciu de model „Volkswagen Transporter”, care nu îi aparține, pe un drum de câmp din apropierea orașului Ialoveni, iar la un moment dat a fost stopat de un echipaj de poliție care s-a apropiat din spate. Potrivit declarațiilor sale, a prezentat actele solicitate de colaboratorii de poliție, ulterior fiindu-i propusă testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager”, însă a refuzat, solicitând să fie supus testării medicale la dispensar. A menționat că a fost transportat la Inspectoratul de Poliție Ialoveni, unde, de asemenea, a refuzat testarea cu aparatul „Drager”, după care a fost dus înapoi în câmp, unde au fost perfectate actele privind refuzul, ulterior fiind chemat evacuatorul pentru evacuarea automobilului, iar el a plecat pe jos. Inculpatul a declarat că, la inspectorat, a solicitat să fie testat la dispensar, însă i s-ar fi refuzat această posibilitate, colaboratorii de poliție insistând doar asupra testării cu aparatul „Drager”, pe care a refuzat-o motivând că era noapte și se afla în câmp. Totodată, acesta a indicat că a doua zi s-a prezentat la inspectorat și a ridicat automobilul, menționând că polițiștii nu i-au comunicat că poate merge la dispensar pentru testare. A negat că ar fi consumat băuturi alcoolice, susținând că era treaz și că nu a dorit să sufle în aparatul „Drager” deoarece se afla în câmp și nu era lumină. A mai declarat că a fost escortat la poliție cu automobilul echipajului, iar microbuzul a rămas în câmp, că avea telefonul mobil descărcat și că nu a semnat niciun act nici în câmp, nici la inspectorat în acea seară. Potrivit inculpatului, colaboratorii de poliție nu i-au explicat dreptul de a se deplasa la dispensar pentru testare, nu au întocmit acte în prezența sa și au filmat doar ceea ce au

considerat necesar. Totodată, inculpatul a declarat că cunoaște obligația de a fi supus testării alcoolscopice, însă nu a depus nicio cerere scrisă privind solicitarea testării medicale.

3. Deși inculpatul Balan Sergiu nu și-a recunoscut vina în cadrul ședinței de judecată, instanța consideră că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile martorului, precum și prin totalitatea probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, și anume:

Martorul Sîrbu Gheorghe a declarat în ședința de judecată că nu îl cunoaște personal pe Balan Sergiu și nu se află în relații de rudenie cu acesta, activând în calitate de ofițer de patrulare al INSP. Potrivit declarațiilor sale, la data de 12.12.2024, aflându-se în serviciu împreună cu colegul său, Postolachi Vasile, în intervalul orelor 23:00–24:00, în orașul Ialoveni, la ieșirea spre Costești, cu automobilul de serviciu de model „Ford Cuga" cu numărul de înmatriculare MAI-8863, au stopat un mijloc de transport de tip microbuz, posibil de model „Ford Transit" sau „Volkswagen Transporter". Apropiindu-se de conducătorul auto, l-au identificat pe Balan Sergiu, iar în cadrul discuției martorul a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală a acestuia. Totodată, inculpatul ar fi recunoscut că a consumat băuturi alcoolice și că venea de la o saună. Martorul a declarat că i-a solicitat inculpatului să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager", însă acesta a refuzat categoric, fiindu-i explicate consecințele refuzului, inclusiv răspunderea penală prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal. Potrivit martorului, la fața locului a fost întocmit procesul-verbal privind refuzul de testare, iar inculpatului i-a fost propusă inclusiv testarea biologică, pe care, de asemenea, a refuzat-o categoric. Martorul a menționat că permisul de conducere a fost prezentat și ridicat la fața locului, iar inculpatul, care inițial se deplasa pe un drum asfaltat, ulterior s-a îndreptat pe un drum de câmp, comunicând că merge spre o vilă. De asemenea, martorul a declarat că au fost întocmite actele necesare privind îndreptarea la dispensar și că inculpatului i-au fost aduse la cunoștință, atât verbal, cât și în scris, consecințele refuzului de a fi supus testării alcoolscopice.

De asemenea, vinovăția inculpatului este demonstrată prin procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, precum și prin documentele și înscrisurile anexate la materialele cauzei, și anume:

- procesul-verbal din 13.12.2024 privind consemnarea celor constatate, prin care se atestă refuzul cet. Balan Sergiu de a fi supus testării alcoolscopice, înregistrat în REI-I cu nr. 720 din 13.12.2024 (f.d. 4);

- procesul-verbal de constatare din 12.12.2024, prin care se atestă faptul că cet. Balan Sergiu, conducătorul automobilului de model „Volkswagen Transporter" cu numărul de înmatriculare GXM-779, a refuzat să fie supus testării alcoolscopice conform procedurilor legale (f.d. 7);

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 12.12.2024, prin care cet. Balan Sergiu a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model

„Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare GXM-779, temeiul de fapt al înlăturării constituindu-l mirosul specific de alcool din cavitatea bucală (f.d. 8);

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 13.12.2024, prin care au fost ridicate automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare GXM-779 și permisul de conducere nr. 035403851, categoria „B”, ce aparțin lui Balan Sergiu (f.d. 13);

- procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 17.12.2024, prin care a fost examinat automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare GXM-779, de culoare albă, ridicat în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare din 13.12.2024 de la Balan Sergiu (f.d. 13–14);

- procesul-verbal de examinare a purtătorului de informații de tip CD-R, care conține două secvențe video din 13.12.2024 privind somarea, stoparea și refuzul lui Balan Sergiu de a fi supus testării alcoolscopice (f.d. 45).

În acest sens, instanța relevă, că în cadrul cercetării judecătorești, conform art. 372-374 Cod de procedură penală, au fost vizionate înregistrările video, privind refuzul testării alcoolscopice, ce se adeverește cele constatate în cadrul acțiunilor procesuale menționate supra.

Procurorul, în ședința de judecată, a renunțat la proba cu audierea martorului Postolachi Vasile, iar partea apărării nu a solicitat audierea acestuia, conform art. 328 din Codul de procedură penală.

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în privința inculpatului.

Audiind participanții la proces și cercetând probele în ședința de judecată, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că în şedinţa de judecată şi-a găsit confirmare vinovăţia inculpatului Balan Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Astfel, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 101 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăţia inculpatului Balan Sergiu,

instanţa a făcut o analiză amplă a probelor administrate şi prezentate de acuzatorul de stat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătoreşti, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative şi doctrinei relevante speţei examinate.

Astfel, instanța scoate în evidență dispozițiile art. 6 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 51 din aceeași Lege, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu prevederile art. 93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În concordanță cu art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Potrivit art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Potrivit art. 113 Codul penal „*Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători*”.

În contextul reglementărilor obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de

art. 264[1] îl constituie securitatea circulaţiei şi exploatării mijlocului de transport ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de ne admiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Pentru alin. (3) a articolului respectiv, legiuitorul a reglementat ca semne constitutive a componenţei de infracţiune elemente specifice care reprezintă categoria respectivă ca fiind de fapt o infracţiune formală.

Prin urmare, reieşind din ipoteza normei materiale reglementate de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, componenţa de infracţiune se manifestă prin modalităţi alternative ca refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi natura ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Or, în cazul dat variază doar nuanţele în care se realizează această respingere: refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoţită de opunerea de rezistenţă nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită.

Analizat sub aspect doctrinar, refuzul conducătorului mijlocului de transport faţă de care există temeiuri suficiente de a presupune că se afla în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical presupune respingerea de către acesta a solicitării agentului constatator de a urma procedura testării alcoolscopice, întru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei.

Prin refuz se are în vedere că se consideră refuzat din momentul respingerii cererii Inspectorului de patrulare care era investit în funcţie la data solicitării înaintate conducătorului auto privind supunerea testului la alcoolemie.

La caz, Curtea Europeană, în cauzele Tirado Ortiz şi Lozano Martin vs. Spania (decizia din 15 iunie 1999) şi X. vs. Olanda (decizia din 4 decembrie 1978), a reţinut că testarea obligatorie a nivelurilor de alcool poate fi considerată ca fiind necesară pentru prevenirea infracțiunilor şi protecţia drepturilor şi libertăţilor altora.

Mai mult, în Rezoluţia (73) 7 din 22 martie 1973 a Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, la capitolul II pct. 2 lit. b), prevede că „*atunci când conducătorul mijlocului de transport în timpul conducerii este suspectat de comiterea unei infracţiuni sub influenţa alcoolului, este necesar să fie efectuat un examen medical, iar dacă nu există contraindicaţii medicale, să fie efectuată şi testarea sângelui*”, iar litera c) de la acelaşi punct stabileşte că „*nimeni nu poate să refuze sau să se sustragă de la testul respirator, sangvin sau de la examenul medical.*”

De aici rezultă, că indiferent de situaţie, opinia conducătorului mijlocului de transport, circumstanţele în care se afla, se are în vedere momentul cînd conducătorul a fost depistat sau identificat de Inspectorul de patrulare la volanul unităţii de transport, acesta, avea obligaţiunea de a se conforma cerinţelor inspectorilor de

patrulare care fiind investiţi în funcţiunea pe care o deţineau, sarcina de supraveghere şi patrularea ordinei publice, traficului rutier, etc., în scopul prevenirii şi contracararea atît a faptelor contravenţionale cît şi cele penale, inculpatul era obligat să se conformeze cerinţelor acestora, însă, din contra s-a împotrivit şi a refuzat să treacă testul la alcoolemie.

Totodată, este de menţionat faptul că, infracţiunea imputată inculpatului de la art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, se consideră consumată o dată cu refuzul sau eschivarea conducătorului auto de a trece testul la alcoolemie, iar latura subiectivă a infracţiunii, este realizată prin vinovăţie sub formă de intenţie directă.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul penal, legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Codul penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei infracţiuni nici supus unei pedepse penale, decît în baza unei hotărîri a instanţei de judecată şi în strictă conformitate cu legea penală.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

În speță, s-a stabilit incontestabil că, la data de 12 decembrie 2024, aproximativ la ora 23:40, Balan Sergiu, deținând permis de conducere, a condus automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare GXM-779 în orașul Ialoveni, fiind ulterior stopat de către inspectorii INSP Ialoveni-Hîncești, iar în cadrul verificării, constatându-se prezența mirosului de alcool, acestuia i-a fost propusă testarea alcoolscopică, însă Balan Sergiu a refuzat să se supună testării în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia.

Potrivit art. 23 alin. (3) lit. b) din Legea privind siguranța traficului rutier, „*Conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei (...)*”, aceste prevederi sunt reglementate și la lit. j) pct. 11 a Regulamentului Circulaţiei Rutiere.

Din materialele cauzei penale, declarațiile martorului Sîrbu Gheorghe, precum și din probele cercetate în ședința de judecată, inclusiv din înregistrarea video examinată în instanță, rezultă cu certitudine că inculpatul Balan Sergiu a refuzat să se conformeze cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție privind efectuarea testării alcoolscopice. Acest fapt demonstrează că latura obiectivă a infracțiunii imputate a

fost realizată cu intenție directă, întrucât inculpatului i-au fost aduse la cunoștință consecințele legale ale refuzului de a fi supus testării. Totodată, în calitate de conducător auto, inculpatul cunoștea prevederile Regulamentului circulației rutiere și avea obligația legală, profesională și morală de a se supune testării alcoolscopice la solicitarea colaboratorilor de poliție.

Instanța respinge alegațiile inculpatului și ale apărării privind nevinovăția acestuia, acestea neputând fi acceptate, fiind apreciate ca pur declarative, întrucât probele administrate și cercetate în ședința de judecată demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța subliniază că nerecunoașterea vinovăției constituie un drept al inculpatului și o metodă de apărare, garantată de art. 66 din Codul de procedură penală.

Astfel, în baza cumulului de probe analizate și cercetate în ședința de judecată, instanța constată că inculpatul Balan Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, constând în refuzul conducătorului mijlocului de transport de a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia, precum și recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art. 2 din Codul penal prevede că (1) legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) din Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 din Codul penal al Republicii Moldova, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și

resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii și aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel încât să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și ale pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, scopul urmărit, împrejurările în care fapta a fost comisă, precum și urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate astfel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitării săvârșirii pe viitor a unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către Balan Sergiu a fost încadrată în baza art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, care prevede pedeapsa cu amendă de la 2000 la *****00 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit art. 16 alin. (3) din Codul penal, aceasta constituie o infracțiune mai puțin gravă.

Instanța reține că, potrivit art. 76 și art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii și aplicării pedepsei.

Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut la art. 4 din Codul penal – umanismul legii penale, cât și prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, potrivit cărora pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea acesteia nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea atingerii scopului de corectare și reeducare a vinovatului.

Instanța remarcă faptul că pedeapsa este echitabilă atunci când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și societății, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă să contribuie la realizarea scopurilor pedepsei penale, inclusiv corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de alte persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța, în conformitate cu prevederile art. 61 și art. 75 din Codul penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța reține că a fost săvârșită o infracțiune mai puțin gravă (art. 16 alin. (3) CP), că inculpatul se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are antecedente penale și are la întreținere un copil minor.

Luând în considerare împrejurările comiterii infracțiunii și datele privind persoana inculpatului Balan Sergiu, precum și faptul că acesta nu și-a recunoscut vinovăția în cadrul ședinței de judecată, instanța apreciază că scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea acestuia de societate, fiind suficientă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2600 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, aceasta fiind proporțională cu circumstanțele cauzei și aptă să asigure reeducarea inculpatului.

De asemenea, instanța relevă că, la soluționarea chestiunii privind aplicarea în privința inculpatului Balan Sergiu a pedepsei complementare obligatorii, se reține că, în conformitate cu art. 65^1 alin. (1) și (3) din Codul penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere în modul stabilit de lege.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar a aplica față de inculpat și pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, potrivit art. 21[1] alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiuni contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

Astfel, permisul de conducere pe numele lui Balan Sergiu, a.n. *****, cu nr. 035403851, care se păstrează conform scrisorii din 18.12.2024, nr. 34/40-15113, în cadrul IP Ialoveni (cauza penală nr. 2024440493), după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi remis Agenției Servicii Publice.

Referitor la măsura preventivă.

Instanța consideră necesar să aplice în privința inculpatului Balan Sergiu măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală.

Soluția instanței asupra corpurilor delicte și mijloacelor de probă.

În conformitate cu prevederile art. 162 din Codul de procedură penală, instanța reține că, prin ordonanța din 17.12.2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict mijlocul de transport de model „Volkswagen Transporter”, cu numărul de înmatriculare GXM-779, transmis lui Balan Sergiu pentru păstrare, astfel încât, după rămânerea definitivă a sentinței, acesta urmează a fi lăsat în folosința acestuia. Totodată, prin ordonanța din 17.12.2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict suportul CD-R care conține secvențe video din 12.12.2024 privind refuzul testării alcoolscopice de către Balan Sergiu, anexat la materialele dosarului penal, urmând ca, după rămânerea definitivă a sentinței, acesta să fie păstrat la dosar.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 227 și 229 din Codul de procedură penală, în prezenta cauză penală nu au fost suportate cheltuieli judiciare.

5. În conformitate cu art. 384–385, art. 389, art. 392–395 și art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

c o n d a m n ă :

Balan Sergiu Andrei se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2600 unități convenționale, echivalentul a 1***** 000 lei (o sută treizeci mii lei), cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui Balan Sergiu Andrei că, conform prevederilor art. 64 alin. (3[1]) și (5) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o achită în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată

poate înlocui suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în privința lui Balan Sergiu Andrei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală, corpurile delicte: mijlocul de transport de model „Volkswagen Transporter”, cu numărul de înmatriculare GXM-779, aflat la păstrarea lui Balan Sergiu, se lasă în folosința acestuia după rămânerea definitivă a sentinței; suportul CD-R care conține secvențe video din 12.12.2024, în privința lui Balan Sergiu, anexat la materialele dosarului penal, urmează a fi păstrat la dosar.

Permisul de conducere pe numele lui Balan Sergiu, a.n. *****, nr. 035403851, care se păstrează conform scrisorii din 18.12.2024 nr. 34/40-15113 în cadrul IP Ialoveni (cauza penală nr. 2024440493), urmează a fi remis Agenției Servicii Publice după rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 227 și 229 din Codul de procedură penală, în prezenta cauză penală nu au fost suportate cheltuieli judiciare.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**